

CARIERA DIDACTICĂ – ÎNTRE NĂDUFUL "DROBULUI DE SARE" ȘI EXERCITIUL DE VIZIUNE DESPRE OAMENII ȘCOLII

Marian Staș

Durerea. "Salarii!... Salarii!... Salarii!..." Recunoașteți tema celei mai veșnic contondente polemici între protagoniștii individuali și instituționali ai Educației? Sunt convins că da, și mă raliez deplin nevoii acute pe care o comunică: mai mulți bani dascălilor. Am un singur criteriu nenegociabil: mai mulți bani, da – în funcție de *valoarea prestației la catedră*.

Cauza. Mesajul dureros are puține șanse de reușită – îndeosebi în învățământul preuniversitar –, deoarece el pune pe masa decidenților o problemă incorect formulată, ce generează frustrări și respingeri imediate, cantonând în colțul imposibil eventuale intenții de soluții. Și pe bună dreptate: "salariile" reprezintă doar *un ingredient* al **carierii didactice**. Reformularea problemei în noii termeni este de natură să rezolve elegant, eficient și durabil și chestiunea banilor. Cunosc bine acest fapt din experiența mea în organizația militară: strategia de management al resurselor umane a avut consecințe pozitive, inclusiv în planul pachetului financiar. La ora actuală, dascălii parcurg un traseu profesional în care noțiunea de carieră este, practic, inexistentă. Acest fapt are toate consecințele nefericite posibile, de la banii puțini în fiecare lună la șansele mari de demotivare rapidă, cu mult înainte de vârsta pensionării.

Soluția. În opinia mea, cel mai important proiect al transformării Școlii ca sistem în România este **cariera didactică**. Viziunea strategiei moderne de dezvoltare a resursei umane din Educație consfințește demnitatea și statutul social de prim rang ale profesiei de dascăl. **Opțiunile de carieră și tranziție în carieră cu puncte de intrare-ieșire clare, dezvoltarea competențelor și atitudinii de educatori, formarea continuă, dezvoltarea personală, pachetul financiar motivant acordat pe bază de merit și reconversia profesională** sunt cheile noii Conversații despre Oamenii Școlii.